

■ IT-ul și medicina, specializările cele mai atractive pentru studenți **PAGINA 2**

■ IULIU MOLDOVEANU, PREȘEDINTELE ACRM "Dacă Ikea renunță la producătorii de mobilă din România, avem o mare problemă" **PAGINA 4**

■ Fuziunea Băncii Transilvania cu Bancpost - la 31 decembrie 2018 **PAGINA 8**

■ Producția de țiței a Chinei crește pentru prima oară în ultimii trei ani **PAGINA 13**

■ "Metro" scoate la vânzare hipermarketurile "Real" **PAGINA 16**

GRAM AUR = 153,8855 RON

FRANC ELVEȚIAN = 4,1152 RON

EURO = 4,6430 RON

DOLAR = 3,9669 RON

Lumea hârtiilor de valoare fără valoare

● Suntem cotoptii de milioane de înscrisuri de valoare fără valoare ● Statul, Banca Națională, reputele bănci comerciale își dau mâna pentru a se fura, a ne înșela, a ajuta pe unii să păcălească pe alții și viceversa

În numerele trecute ale ziarului BURSA, prezentam două situații penibile în care, fie un particular încerca să se răfuiească cu o bancă, fie o bancă se folia de la a răspunde pretențiilor unor particulari, în ambele cazuri protagoniștii istoriei fiind un înscris care ar fi trebuit să angajeze o plată.

În arhivă cu degeal pe țepari, ne oripilăm la simvolonicele băncilor particulare, dar omitem un lucru esențial. Trend-setterul, arbitru care stabilește regulile jocului, inventatorul vâzător și nevăzătorului e însăși Sistemul.

Apoi, piramidală descendent, practică dubioasă se răspândește în societate. Băncile învață de la Stat, clienții de la bănci, împrumutați de la cămătări, colonizați de la coloniști, Estul de la Vest, micul de la mare, mulții de la puțini.

Când scrii un număr pe o hârtie, ăla ar trebui să fie numărul real. Altfel, de ce l-ai mai scrie???

De când hydenii au inventat banii, lumea se străduiește să mențină o valoare stabilă a acestora. Piese de metal, mai apoi bancnotele, banii de plastic sau de hârtie, au avut mereu nevoie de o acoperire în ceva stabil și de garanția legală și morală a emitenților.

Banii au fost acoperiți în aur, mai apoi în mărfuri, repere la rândul lor fluctuante, pentru a ajunge să fie acoperiți prin niște calcule, adeseori greșite.

MIHAI ANTONESCU
(continuare în pagina 15)

"Australia & New Zealand Banking", dată în judecată pentru o vânzare de acțiuni

"Australia & New Zealand Banking Group" Ltd. (ANZ), a treia mare bancă din Australia, este acționată în judecată de către autoritatea de reglementare a pieței de capital pentru o controversată vânzare de acțiuni din 2015, care face deja obiectul unor acuzații de cartel, potrivit Bloomberg.

Comisia pentru Valori Mobiliare și Investiții din Australia (ASIC) pretinde că banca australiană nu a respectat în mod continuu obligațiile de raportare prin faptul că nu a informat piața că administratorii vânzării au cumpărat aproximativ 25,5 milioane de acțiuni în cadrul plasamentului, conform anunțului făcut vineri de bancă.

Prin acest plasament, în valoare de 2,5 miliarde de dolari australieni (1,8 miliarde de dolari SUA), au fost vândute 80,8 milioane de acțiuni, iar operațiunea este subiectul unui caz penal separat referitor la modalitatea în care băncile de investiții au înstrăinat acțiunile cu ce au rămas.

Procurorii australieni susțin că foștii șefi locali ai "Citigroup" Inc. (SUA) și "Deutsche Bank" AG (Germania),

alături de alte persoane, s-au angajat într-un cartel, în acest plasament, însă cei în cauză neagă acuzațiile.

În declarațiile din dosar, ASIC arată că neraportarea achizițiilor de acțiuni de către subscritorii "a prejudiciat în mod semnificativ" interesele celor care cumpărau și vindeau acțiuni prin intermediul pieței, inclusiv persoanele care au participat ulterior la un plan de răscumpărare retail de titluri.

Oficialii ANZ au declarat că se vor apăia în acest caz civil, menționând că au acționat în conformitate cu practicile pieței și cu obligațiile pe care le au față de Bursa din Australia.

"Acțiunile în cauză au reprezentat mai puțin de 1% din titlurile emise la momentul respectiv și au fost preluate de subscritorii principali. Registrele arată că plasamentul a fost acoperit în proporție de 103%", a informat banca, subliniind că nu are cunoștință de vreun precedent în care o entitate listată să dezvăluie preluarea de acțiuni de către subscritorii în cadrul unui plasament.

A.V.

OPINII

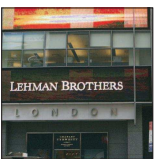
Istoria nu se repetă nici dacă te cheamă Lehman

Am citit în ultima vreme mai multe analize în contextul împlinirii a 10 ani de la falimentul Lehman Brothers și a debutului crizei financiare, pe tema "suntem care pregătiți dacă panică revine în piețele financiare?". Iar aici concluzia cvasi-unanimă era că nu, nu suntem. Pentru că avem deficit bugetar mare și deficit de cont curent în creștere, pentru că cheltuiim prea mult cu salariile și pensiile, pentru că băncile sunt pline de credite care pot deveni neperformante dacă dobânzile cresc, pentru că rezerva internațională externă prea puțin din datoria externă, pentru că, pentru că. Dincolo de abuzul de spirite critice, de multe ori motivat ideologic, aceste abordări pesimiste au rolul de a construi un viitor somn pentru autor - dacă lucrurile se degradează,

ză, acesta se poate pretinde erou ignorat (va avea grijă să se citeze singur dacă evenimentele îl confirmă, cu aer de martir), dacă nu se îndrăgăște nimic oricum, nu își va aminti nimeni mâine de analizele de ieri.

Din punctul meu de vedere, vulnerabilitățile descoperite azi prin raportare la criza declanșată după falimentul Lehman Brothers nu fac prea multe puzule. Asta deoarece istoria nu se repetă. Viitorul e rezultatul foarte multor forțe, iar plasarea orizontului de așteptare într-o anumită direcție este o distorsiune majoră pentru echilibrul acestora. Poate și din acest motiv nu avem profeți în viață în postura de mari vedete.

CRISTIAN DOGARU
(continuare în pagina 15)

"Proiectul de modificare a Legii insolvenței favorizează excesiv creditorul bugetar"

(Interviu cu Simona Miloș, președintele Institutului Național pentru Pregătirea Practicienilor în Insolvență)

SIMONA MILOȘ:

"Achitarea obligatorie a cel puțin 50% din valoarea creanțelor negarantate pentru ca un plan de reorganizare să poată fi confirmat va reduce drastic șansele de reușită ale unei reorganizări".

Propunerile de modificare a Legii insolvenței, care urmează să intre la aprobare în Guvern în regim de urgență, favorizează excesiv creditorul bugetar, este de părere Simona Miloș, președintele Institutului Național pentru Pregătirea Practicienilor în Insolvență (INPI). Domnia sa ne-a prezat, în cadrul unui interviu: "Favorizarea excesivă a unui creditor bugetar, care oricum, în actuala lege, are un tratament privilegiat în raport de toți ceilalți creditori, este un demers care afectează principiul concursualității și drepturile celorlalți creditori. Totodată, recomandările Băncii Mondiale la momentul elaborării Codului Insolvenței au fost în sensul eliminării tratamentului privilegiat al creditorului bugetar, această recomandare având și o justificare, și anume aceea că dintre toți creditorii, cel bugetar are toate pârghiile și instrumentele legale să-și valorifice din timp creanțele, beneficiind de forța de coercție a statului". Printre altele, doamna Miloș susține că proiectul Ordonanței de Urgență ce vizează modificarea Legii 85/2014 conține aspecte neconstituționale.

Reporter: De ce este nevoie de o nouă modificare a Legii insolvenței?

Simona Miloș: Încă de la momentul elaborării noii legi a insolvenței, ideea a fost aceea a acordării unei perioade suficiente de timp pentru implementare, pentru a vedea cum funcționează în practică, urmând ca în acest interval să fie adunate opiniile practicienilor, ale doctrinarilor și, în general, ale participanților din aceste proceduri - creditori, instituții publice, antreprenori - aceste opinii urmând să fie avute în vedere la o eventuală reformă legislativă în materie.

O perioadă de 3-4 ani de la intrarea în vigoare a Legii nr. 85/2014 privind procedurile insolvenței a fost apreciată de către specialiștii implicați în elaborarea ei a fi o perioadă suficientă pentru o analiză de ansamblu.

O astfel de analiză presupune, însă, un proces legislativ amplu, cu o largă consultare a tuturor celor implicați, și nu o procedură de urgență, cum este cea a ordonanței care urmează să intre la aprobare în Guvern.

A consemnat EMILIA OLESCU
(continuare în pagina 7)